

Nr 161.

Av herr **Velander m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning rörande det promilletal, varmed skogsvårdsavgiften för år 1953 skall utgå.*

Skogsvårdsavgift utgick tidigare — intill ingången av budgetåret 1947/48 — i förhållande till ett på visst sätt fastställt rotvärde vid avverkning å skog. Från och med nämnda tidpunkt utgår avgiften i förhållande till summan av de vid fastighetstaxeringen åsatta särskilda värdena för skogsmark och växande skog. Enligt härom utfärdad förordning den 28 juni 1946 (nr 324) skall avgiften vara *högst* 1,5 promille av nämnda summa. För varje år bestämmes med vilket promilletal avgiften skall utgå för det året.

Ändringen genomfördes i enlighet med förslag härom i proposition nr 126 till 1946 års riksdag. Av dåvarande jordbruksminister Skölds motivering framgår, att avsikten icke var att åstadkomma någon höjning i förhållande till de belopp varmed avgiften tidigare utgått. Ändringen motiverades dels med att det genom dåvarande skogsvårdsavgifts konstruktion uppkomme stora ojämnheter i skogsvårdsstyrelsernas ekonomiska förhållanden, dels med att kommunalskatteberedningens förslag om slopande av den då utgående skogsaccisen kunde komma att genomföras, varigenom grunden för uttagande av dåvarande skogsvårdsavgift skulle bortfalla, eftersom man knappast kunde räkna med att behålla särskild virkestaxering enbart för skogsvårdsavgift. Departementschefen betonade att det borde vara fråga om »en årlig mindre avgift från skogsägarna till finansiering av skogsvårdsstyrelseverksamheten». Den omständigheten att den nya avgiften skulle komma att uttagas, oavsett om skogen lämnade någon avkastning eller ej, ansåg departementschefen icke böra vålla några betänkligheter, »då ju avgiften, om den bibehålles på ungefär samma låga nivå som den nuvarande, icke torde komma att medföra någon mera kännbar belastning på skogsbruket».

Alltsedan budgetåret 1947/48 har skogsvårdsavgiften uttagits efter maximisatsen, 1,5 promille. Inkomsten av avgiften har för varje budgetår utom det nu aktuella i statsverkspropositionen upptagits till 4,6 miljoner kronor. I skrivelse till riksräkenskapsverket den 13 oktober 1952 har skogsstyrelsen föreslagit, att promilletalet för budgetåret 1953/54 med hänsyn till de höjda taxeringsvärdena icke borde sättas högre än till 1,0, medföran-

de ett inkomstbelopp av 5,2 miljoner kronor. Styrelsen har därvid erinrat om att den föreslagit en sänkning av promilletalet redan i fråga om innevarande budgetår och därvid hänvisat till höjningen av taxeringsvärdena för skogsmark och växande skog, men att föredragande departementschefen ansett frågan om en ändring av promillesatsen böra prövas först då resultatet av omtaxeringarna förelåge.

Finansminister Sköld har i årets statsverksproposition förordat att promilletalet 1,5 skall bibehållas och har i enlighet härmed upptagit inkomsterna av skogsvårdsavgiften till 7,8 miljoner kronor.

Den höjning av inkomsterna av skogsvårdsavgiften — som skulle uppkomma, om promilletalet 1,5 bibehölles för budgetåret 1953/54 — i förhållande till det i statsverkspropositionen för 1952/53 upptagna beloppet motsvarar drygt 70 procent. Det förefaller oss uppenbart att en sådan höjning icke står i god överensstämmelse med de av departementschefen gjorda uttalandena vid genomförandet av 1946 års författningsändring. I likhet med skogsstyrelsen förordar vi att avgiften sättes till en promille och att inkomsten följaktligen upptages till 5,2 miljoner kronor. I förhållande till tidigare upptagna inkomstbelopp betyder detta en höjning på 0,6 miljoner kronor eller 14 procent.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställer vi,

att promilletalet för uttagande av skogsvårdsavgift för budgetåret 1953/54 fastställas till 1,0 och att i enlighet härmed inkomsten av skogsvårdsavgiften upptages till 5,2 miljoner kronor.

Stockholm den 27 januari 1953.

Gustaf Velanders.

Carl Eskilsson.

Ebbe Ohlsson.
